

Голос моря

Микола Руденко

Голос моря — звукове явище над поверхнею моря. Людина голосу моря не чує. Можливо, його чують деякі морські тварини.

УРЕ

Вставало море стоголово,
Кипіли білі буруни.
І я почув те віще слово,
Що долинає з глибини.
Не клекіт хвиль, не шум прибою —
Для нас ті звуки не нові,
За далиною голубою
Я бачив образи живі.
І споглядав, прогнавши страхи,
Як линуть із високих сфер
Напівжінки і напівптахи,
Що їх створив сліпий Гомер.
Цвітуть жагою молодю
Жіночі трепетні вуста,
І повисають над водою
Сади й небачені міста.
У тих садах стоять палати,
Вгорі сузір'їв течія.
Тут символом вхідної плати
Є добровільна смерть твоя.
Тут сяйво сонячної вроди
У рисах неземних облич...
О, голос моря, клич природи —
Одвічний материнський клич!
Чиї в тобі розлило звуки —
Вітрів, дельфінів чи зірок?
Уже від казки до науки
Лишається єдиний крок.
А десь у гомоні людському
Встає запитання старе:
Помре у голосі морському
Твій звук земний чи не помре?